

Nr 1205

Av herr **Lindkvist** och fru **Eriksson** i Stockholm, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition nr 65, med förslag till lag om ändring i lagen (1947: 529) om allmänna barnbidrag, m. m.*

I proposition 1968: 42 angående ökat ekonomiskt stöd till barnfamiljer och i utskottsutlåtandet i anslutning därtill (SU 1968: 101) framhölls att när det gäller det direkta ekonomiska stödet till barnfamiljerna bör man prioritera en kraftig förstärkning av stödet till de grupper av barnfamiljerna, som med hänsyn till inkomstläge och familjestorlek har ekonomiska bekymmer för barnens försörjning.

Denna prioritering bör enligt vår mening vara vägledande även vid den fortsatta utbyggnaden av familjepolitiken.

En konsekvens av denna princip torde bli att en generell ökning av de allmänna barnbidragen i framtiden inte bör förekomma annat än i undantagsfall.

I proposition 1970: 65 föreslås en höjning av det allmänna barnbidraget med 300 kronor, från 900 till 1 200 kronor. Ökningen är icke avsedd som ett led i en familjepolitisk reform utan i huvudsak som en kompensation för den femprocentiga momshöjningen som samtidigt föreslås i proposition 1970: 70.

Vi instämmer i denna motivering och finner således det vara nödvändigt dels att öka barnbidraget i enlighet med förslaget, dels att uttala att denna ökning skall ses som en del i den föreslagna reformeringen av skattesystemet och som en kompensation för den prishöjning som väntas bli en följd av ökningen av mervärdeskatten.

Vi är emellertid angelägna om att understryka vikten av selektiva åtgärder när det gäller framtida familjepolitiska reformer. Och vi finner det nödvändigt att riksdagen i samband med beslut om höjning av det allmänna barnbidraget uttalar att framtida familjepolitiska åtgärder skall koncentreras på de grupper som bäst behöver dem, d. v. s. barnfamiljer i låg- och mellaninkomstgrupperna.

Det är enligt vår mening nödvändigt att så bygga ut 1968 års familjepolitiska reformer att bostadsstödet förstärkes främst för de barnfamiljer som är missgynnade av det nuvarande bostadsstödet utformning. I syfte att uppnå den valfrihet som främjas genom omläggning av skattesystemet vill vi

vidare framhålla angelägenheten av en betydande förstärkning av resurserna för den samhälleliga barn tillsynen.

Under åberopande av vad som ovan anförts hemställer vi,

att riksdagen måtte besluta att i enlighet med proposition nr 65 höja barnbidraget från 900 till 1 200 kronor per år, samt

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t som sin mening måtte uttala att framtida reformer på familjepolitikens område inte bör ges generell karaktär utan syfta till åtgärder som sätts in där de bäst behövs, i enlighet med de principer som var vägledande vid 1968 års beslut angående ökat ekonomiskt stöd till barnfamiljer.

Stockholm den 1 april 1970

Oskar Lindkvist (s)

Nancy Eriksson (s)
i Stockholm